

Het centrale thema van de jaarlijkse Boetprocessie in Veurne is het lijdensverhaal. De processie begint met scènes uit het Oude Testament. De figuranten debiteren teksten waarin vaak vooruitgewezen wordt naar het verlossende lijden van Christus. Ook in de scènes uit het begin van het Nieuwe Testament is dit het geval. Het hoogtepunt is de uitbeelding van het lijden en de dood van Christus in een tiental taferelen met oude beeldengroepen, die door boetelingen worden voortgetrokken. Het aangrijpend hoogtepunt is de kruisdragende Christus.

In zijn spoor stappen honderden anonieme boetelingen in bruine pijen mee. Ook zij dragen een kruis.

De Boetprocessie in Veurne vindt plaats op de laatste zondag van juli en valt samen met Veurne-kermis. Voor veel Veurnaars is dit een uitgelezen moment om familie en vrienden terug te zien, deel te nemen aan de Boetprocessie en naar de kermis te gaan.

GESCHIEDENIS

De geschiedenis van de Veurnse Boetprocessie gaat terug tot 1644. In dat jaar richtten de Kapucijnen te Veurne dergelijke processie in. Jacobus Clou, monnik van de Sint-Niklaasabdij in Veurne, nam eraan deel met het door hem in 1637 gestichte broederschap, de Sodaliteit van de Gekruisigde Zaligmaker. De processie werd geopend door een groep kruisdragende jonge mannen, gevolgd door de H. Maagd, omringd door Johannes de Doper, Maria van Cleops, Veronica en Maria Magdalena. Vier mannen droegen een afbeelding van het H. Graf, terwijl ze "Miserere mei Deus" zongen. Zij werden gevolgd door de H. Maagd, nu omringd door de apostelen in rouwkledij. De processie sloot af met een groep boetelingen in bruine pij, het hoofd verborgen onder een kap. Enkelen droegen kruisen, anderen de marteltuigen uit het lijdensverhaal. Deze elementen vind je nog altijd in de huidige Veurnse processie.

Sinds 1646 organiseert de Sodaliteit zelf de Boetprocessie. Na de erkenning van de Sodaliteit door de bisschop van Ieper in 1656 vond de Boetprocessie plaats op 26 juli, het feest van de H. Anna. Sinds 1746 is dit op de laatste zondag van juli.

In 1693 komt Vigor van Heede aan het hoofd van de Sodaliteit. Hij breidt de Boetprocessie uit met toneelscènes uit de Bijbel en enkele beeldengroepen. In de 18de eeuw komen er geleidelijk beeldengroepen bij. Eind 19de eeuw gebeurt dit opnieuw. Men raakte zo ver van de oorspronkelijke, sobere Boetprocessie verwijderd.

Sinds eind 20ste eeuw kwam, na historisch onderzoek, geleidelijk aan versobering. Nu volgt de Boetprocessie opnieuw het programma van eind 17de, begin 18de eeuw en zijn de elementen en groepen die veeleer in een stoet thuishoren, eruit verdwenen. Het is opnieuw een sober, aangrijpend gebeuren.

DE SODALITEIT

Volgens de overlevering werd Jacobus Clou, monnik van de Sint-Niklaasabdij in Veurne, tijdens een reis naar Drongen in 1625 door hevige koorts overvallen. Zijn reisgezellen

besloten de kruisweg van Akkergem (bij Gent) af te leggen om zijn genezing af te smeken. Toen Clou dit vernam wou hij, ondanks alle protest, met hen mee. Toen ze bij de laatste statie aankwamen, voelde de monnik zich wonderwel genezen. Eens terug in Veurne organiseerde hij in 1626 een kruisweg, precies zoals deze van Akkergem.

In 1637 sticht Jacob Clou de 'Sodaliteit van de Gekruisigde Zaligmaker'. Deze broederschap van leken moest het lijden van Christus herdenken en ieder jaar de kruisweg organiseren in de vasten. Zo bestaat deze nog altijd ; je kan eraan deelnemen elke vrijdag in de vasten om 20 uur en in de Goede Week dagelijks, behalve op Witte Donderdag ; dan begint hij om 24 uur.

Deze kruisweg, waarvan de 18 staties in de stad worden opgehangen langs de openbare weg, is zo de enige in zijn soort die nog bestaat. Hij telt 18 staties en 2 passagiën (religieuze overwegingen), terwijl andere kruiswegen slechts 14 staties hebben. Het traject tussen de Sint-Niklaaskerk, waar de kruisweg begint, en de Sint-Walburgakerk, waar hij eindigt, telt 5.751 stappen, het aantal voetstappen dat Jezus zou afgelegd hebben tussen zijn veroordeling en Golgotha. Bij elke halte wordt een 17de eeuwse tekst voorgelezen gevolgd door een gebed.